විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ අධ්‍යාපන සාර්ථකත්වය කෙරෙහි සේවානියුක්තියේ බලපෑම (කැලණිය විශ්ව විද්‍යාලය ඇසුරින්)

ඩී. එම්. එච්. දසනායක[1]

සංක්ෂේපය

රජය විසින් අධ්‍යාපනය සඳහා විශාල මුදලක් වෙන් කරනු ලබන අතර විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය සඳහා ද සැලකිය යුතු මුදල් ප්‍රමාණයක් වෙන් කරනු ලබයි. විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය ලබන විද්‍යාර්ථයින්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු සාර්ථකව සිදුකර ගැනීම සඳහා රජය විසින් මහපොළ, ශිෂ්‍යාධාර වැනි මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කරනු ලබයි. එවැනි මුදල් ප්‍රතිපාදන විද්‍යාර්ථයින් සඳහා වෙන් කළද ඔවුන්ගේ වියදම් අංශය ක්‍රමයෙන් ඉහළ යයි. ඒ අනුව විද්‍යාර්ථයින් තම අධ්‍යයන අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් මුදල් උපයා ගැනීම සඳහා විවිධ රැකියාවන්හි නියුක්ත වනු ලැබේ. මෙසේ රැකියාවන්හි නියුක්ත වීම තුළින් අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය සඳහා කෙබඳු බලපෑමක් ඇති කරන්නේද යන්න විමසා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වී ඇත. විද්‍යාර්ථයින්, අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය, ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය, සේවා නියුක්තිය යන මුඛ්‍ය පද භාවිත කරමින් මීට පෙර කරන ලද අධ්‍යයනයන් සොයා ගන්නා ලදී. එම අධ්‍යයනයන් ඇසුරු කර ගනිමින් මෙම අධ්‍යයනය සිදුකොට ඇති අතර ඒ සඳහා අධ්‍යයනයන් පහක් පමණ යොදාගෙන ඇත. මෙහිදී ද්විතීක දත්තයන් පමණක් උපයෝගී කර ගනිමින් මෙම අධ්‍යයනය සිදුකොට ඇත. මෙහිදී සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය මිනිය හැකි සුදුසුතම මිනුම ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය(ජීපීඒ) වන බැවින් ඒ පිළිබඳව මෙම අධ්‍යයනයන් වලදී අවධානය යොමු කරන ලදී. මෙම අධ්‍යයනය මඟින් හෙළි වූයේ සතියකට වැඩි පැය ගණනක් අධ්‍යාපන කටයුතුවල නිරත වන සිසුන්ගේ ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය ඉහළ අගයක් ගන්නා බවත් සේවා වියුක්ත විද්‍යාර්ථයින්ට වඩා සේවානියුක්ත විද්‍යාර්ථයින්ගෙන් 75 පමණ ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය ඉහළ අගයක් ගන්නා බවත් අනාවරණය විය.

මුඛ්‍ය පද- *විද්‍යාර්ථයින්, අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය, ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය, සේවා නියුක්තිය*

[1] ආර්ථිකවිද්‍යා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය. harshanidasanayake1991@gmail.com

හැඳින්වීම

රටක සංවර්ධනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන විට එම සංවර්ධනය සඳහා වැදගත් සාධක බවට පත් වන්නේ ඒක පුද්ගල ආදායම, දළ ජාතික නිෂ්පාදිතය, ආදායම් ව්‍යාප්තිය හා උද්ධමනය යන කරුණුය. නමුත් හුදෙක් ආර්ථික සාධක වර්ධනය කිරීම තුළින් පමණක් චිරස්ථායි සමාජ ආර්ථික සංවර්ධනයක් කරා ළඟා කරගත නොහැකිය(ආර්ථික විමසුම,1997). ඒ අනුව ආර්ථික හා සමාජ සංවර්ධනය ඉහළ නැංවීමෙහිලා බලපාන ප්‍රධාන සාධකයක් වන්නේ අධ්‍යාපනයයි. රටක අධ්‍යාපන අංශය යනු දැනුම පදනම් කරගත් ආර්ථිකයක තිරසාර ඉහළ වර්ධන වේගයක් පවත්වා ගැනීමට අවශ්‍ය දැනුම ඇති හා ශ්‍රම වෙළඳපොළෙහි ගතික අවශ්‍යතා සමග ගැටිය හැකි හැකියාව ඇති ඵලදායි මානව ප්‍රාග්ධන පදනමක් සකස් කිරීමේ පදනමයි (ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව, 2011).

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳව විමසා බැලීමේදී ගම්‍ය වන කරුණක් වන්නේ එය විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය ඉලක්ක කර ගනිමින් නිර්මාණය කර ඇති බවයි. වර්තමානය වන විට බොහෝ පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන සිසුන්ගේ මූලික අභිලාශය වී තිබෙන්නේ කෙසේ හෝ විශ්වවිද්‍යාලයකට ප්‍රවිශ්ට වීමටය. නමුත් මේ සුවිශේෂී අවස්ථාව හිමි වන්නේ සිසුන් අතලොස්සකට පමණි. ඒ අනුව සෑම වසරක ම පවත්වන ලද අ.පො.ස.(උසස් පෙළ) විභාගය සඳහා විශාල සිසුන් පිරිසක් පෙනී සිටින අතර ඉන් විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශය සඳහා සුදුසුකම් ලබන්නේ ඉතා සුළු පිරිසකි. ඒ අනුව 2014/2015 අධ්‍යයන වර්ෂය සඳහා පැවැත්වූ උසස් පෙළ විභාගයෙන් විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට ඇතුළත් කෙරුණේ 17%ක් එනම් සිසුන් 25,624ක් පමණි (ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව,2015). මේ අනුව ලාංකික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සඳහා සැලකිය යුතු සිසුන් සංඛ්‍යාවක් වාර්ෂිකව ඇතුළත් වේ.

රජය විසින් ලාංකීය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය සඳහා විශාල මුදලක් වැය කරන අතර එය රටේ දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් 1.9% කි (ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාව,2014). එයින් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය සඳහා ද විශාල මුදලක් වෙන් කරනු ලබයි. මෙසේ රජය විසින් විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය සඳහා මුදල් වෙන් කළද විද්‍යාර්ථයින්ගේ වියදම් ක්‍රමයෙන් ඉහළ යන ස්වභාවයක් දැකිය හැකිය. ඒ අනුව විද්‍යාර්ථයින්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු සාර්ථකව කරගෙන යාම සඳහා මහපොළ, ශිෂ්‍යාධාර වැනි ශිෂ්‍යත්ව ලබා දුන්නද ඔවුන්ගේ වියදම් ප්‍රමාණය ඉහළ යන බැවින් පූර්ණකාලීන හෝ අර්ධ කාලීන රැකියා කිරීමට පෙළඹේ. මෙසේ රැකියා කිරීම තුළින් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා කෙබඳු බලපෑමක් සිදු කරන්නේද යන්න විමසා බැලීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි.

අධ්‍යාපනය සංකල්පය අර්ථ දැක්වීම

අධ්‍යාපනය යනු වියුක්ත සංකල්පයකි. එහෙයින් අධ්‍යාපනය යනු කුමක් දැයි අර්ථ විවරණය කිරීම සඳහා විශ්ව සාධාරණ නිගමනයක් දැක්විය නොහැකි වුවද අධ්‍යාපනය යන්නෙන් මූලික වශයෙන් ප්‍රකාශ වන්නේ කුමක්ද යන්න පිළිබඳව

සිතා ගැනීම අපහසු නොවේ. ණීදැනීම, අවබෝධය නොහොත් අවබෝධය පාදක වූ දැනීම ආත්මීකරණය කිරීම අධ්‍යාපනය විසින් විවරණය කරන ප්‍රධානතම අර්ථයයි (වීරසිංහ 1983). zEducareZ යන ලතින් වචනයෙන් බිඳී ආ මෙම 'Education' යන්නෙහි නිරුක්ති අර්ථය ඉවතට ගෙනයාම නැතහොත් පිටතට මතුකර දීමයි.

මානව පරිණාමයේ මූලාරම්භය දක්වා විහිදෙන ඉතිහාසය තුළ යුග ගණනාවක් තිස්සේ මිනිසා ඉදිරියට කැදවාගෙන පැමිණි සාධකය වූයේ අධ්‍යාපනයයි .එහෙයින් මානව වර්ගයාගේ සෑම ක්‍රියාවක් මෙන්ම සෑම හැසිරීමක්ම තීරණය කරන සාධකය වන්නේ අධ්‍යාපනයයි. එබැවින් මානව වර්ගයාගේ පැවැත්ම තීරණය කරන ප්‍රධාන සාධකය වන්නේ අධ්‍යාපනයයි.

උපතේ සිට මරණය තෙක්ම සමාජය ආශ්‍රයෙන් ජීවත් වීමටත් ඊට හැඩ ගැසීමටත් සිදුවේ. එම හැඩගැසීම අධ්‍යාපනය වශයෙන් සැලකිය හැක. අධ්‍යාපනය යනු කෙනෙකු මව් කුසේ සිට මරණය දක්වා ලබන අත්දැකීම් රාශියයි. උත්සාහයෙන් මෙන්ම උත්සහයක් නැතිවත් සවිඥනිකව මෙන්ම අවිඥනිකව ජීවිතයේ සෑම අවස්ථාවකමත් පුද්ගලයෙක් ජීවිතය මුළුල්ලේම අධ්‍යාපනය ලබයි(ශ්‍රී ලංකා ජාතික අධ්‍යාපන සංගමය, 2007). මිනිසා යනු අධ්‍යාපනයකින් තොරව කිසිවක් ඉටුකරගත නොහැකි සත්වයෙකි. කාරියවසම් ප්‍රකාශ කරන පරිදි නවීන අධ්‍යාපනයේ පුරෝගාමියා ලෙස සැලකෙන ආමෙස් කොමේනියස් ගුණවත් නැණවත් මිනිසා රටක ධන නිධානය බවත් එමගින් අධ්‍යාපනය සමාජීය හා සම්බන්ධ වීමේදී පැවතිය යුතු ගුණාත්මකභාවය අවධාරණය කරයි (2010).

ඉහත නිර්වචන සියල්ල විමසා බලනවිට අධ්‍යාපනය යනු නිශ්චිත වශයෙන් ම මග පෙන්වමින් හා පුහුණුවක් ලබාදෙන මාධ්‍යයක් වශයෙන් ඉස්මතු වේ. මේ අනුව අධ්‍යාපනය යනුවෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්ද යන්නට සරල පිළිතුරක් දීම අසීරු බව පෙනේ.එයට හේතුව අධ්‍යාපනය යන්න පටු ක්ෂේත්‍රයක් නිරූපණය කිරීමයි.

අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය සඳහා බලපාන සාධක

අධ්‍යාපන කාර්ය සාධනය කෙරෙහි බලපාන එක් සාධකයක් පමණක් නොව සාධක රාශියක් බලපාන බව මෙතෙක් සිදුකළ පර්යේෂණවලින් අනාවරණය කරගෙන ඇත. ඒ අනුව විවිධ පර්යේෂණවලින් අනාවරණය කරගෙන තිබෙන අධ්‍යාපන සාධනය කෙරෙහි බලපාන සාධක කිහිපයක් පහත ආකාරයට අවබෝධ කරගත හැක.

පවුලේ ආදායම

පවුලේ පවතින ආර්ථික ශක්‍යතාවය සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය කෙරෙහි බෙහෙවින් බලපායි. සිසුන්ගේ අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා වැය කරන මුදල් ප්‍රමාණය තීරණය වන්නේ පවුලේ පවතින ආදායම අනුවය. පවුලේ පවතින ආදායම් මට්ටම ඉහළ අගයක් ගනී නම් සිසුන්ගේ අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා වැය කරන මුදල් ප්‍රමාණය ඉහළ මට්ටමක පවතින අතර එම සිසුන්ගේ අධ්‍යාපන මට්ටම ද උසස් තතත්වයක් පෙන්නුම් කරයි. මෙලෙස පවුලේ ආර්ථික තත්ත්වයන් හිතකර අන්දමින් පැවතීම නිසා කායික මානසික සුවයෙන් මෙන්ම චිත්ත ධෛර්යයෙන් ද පූර්ණ වූ පරිසරයක් ලෙස ක්‍රියා කිරීමට හැකි වේ. එම වාතාවරණය තුළ වැඩුණු සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාධන මට්ටම ද උසස් තත්ත්වයකට පත්ව තිබිණි. මෙලෙස පවුලේ ආර්ථික තත්ත්වය හිතකර අන්දමින් පැවතීම සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය සඳහා බලපාන බව ටැන්ස්ලි හා ගිල්ෂර්ඩ්ගේ මතයයි(ආරියරත්න, 1986)

පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව

සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය සඳහා පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව බලපාන බව විවිධ පර්යේෂණ තුළින් හෙළි වී ඇත. පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව සහ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය අතර සෘණ සහසම්බන්ධයක් පවතින බව Teale විසින් 1986 කරන ලද පර්යේෂණයකින් හෙළි වී ඇත. පවුලේ සාමාජික සංඛ්‍යාව වැඩි වන විට දරුවන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය අඩු වන බව පවසයි. පවුලේ දරුවන් සංඛ්‍යාව වැඩි වන විටඑක් දරුවෙකු වෙනුවෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා වැය කරන මුදල් ප්‍රමාණය අඩු අගයක් ගැනීම සහ දරුවන් වෙනුවෙන් යොමු කරන අවධානය අඩු වේ(රත්නාවතී,2003). විශේෂයෙන්ම කම්කරු පන්තියේ දරුවන් වැඩියෙන් සිටීම අධ්‍යාපනික වශයෙන් අවාසිදායක බව ඩග්ලස්ගේ පර්යේෂණවලින් හෙළි වී ඇත. එම පවුල්වල සාමාජික සංඛ්‍යාව වැඩිවීම අධ්‍යාපනික සාධනයේ පසුබැසීමක් පෙන්නුම් කරන අතර අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට සැලකිලි දැක්වීමද අඩුවේ(ආරියරත්න, 1986).

දෙමාපියන්ගේ සේවා නියුක්තිය

පියා සහ මව රැකියාවන්හි නියුක්ත වීමත් එය කවරාකාරයකින් සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය කෙරෙහි බලපාන්නේ දැයි යන්නත් සොයා බැලීම සඳහා විවිධ පර්යේෂණ සිදුකොට ඇත. කාර්යාලීය රැකියා සහ කාර්යාලීය නොවන රැකියා ලෙස පියාගේ රැකියා මට්ටම පදනම් කොටගෙන මෙම පර්යේෂණ සිදුවිය. මෙම තත්ත්වය ප්‍රාථමික පාඨමාලා අවධියේදී 16:10 අනුපාතයෙන් සිදු වුවද උසස් අධ්‍යාපනය කරා ශිෂ්‍යයා යොමු වන සැම විටම මෙම තත්ත්වය වෙනස් වේ. 12 වන ශ්‍රේණි මට්ටමේදී සහ විශ්වවිද්‍යාල මට්ටමේදී 620:10 විය. මේ පිළිබඳව කරුණු දක්වන මිලර් කාර්යාලීය රැකියාවල නියුතු දෙමව්පියන්ගේ

දරුවන් සාධන පරීක්ෂණවලදී විශේෂ දස්කම් පෙන්වන අතර අන්අය අඩු සාධනයක් පෙන්වීමටත් දෙමව්පියන්ගේ රැකියා බලපෑමක් කරන බව පෙන්වා දෙයි(ආරියරත්න, 1986).

අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා වැය කරන කාලය

විශ්වවිද්‍යාලය තුළදී දේශනවලදී ලබන අධ්‍යාපනයට අමතරව දේශනවලින් පරිබාහිරව සිදුකරන අධ්‍යාපනික කටයුතුද සිසුන්ගේ අධ්‍යාපනික සාර්ථකත්වය සඳහා වැදගත් වේ. එසේම දිනපතා දේශනවලට සහභාගිවීමද අධ්‍යාපන කටයුතු නිදහස් මානසිකත්වයෙන් සිදුකර ගැනීම සඳහා ඊට සුදුසු ස්ථානයක් තිබීමද වැදගත් වේ.

සේවා නියුක්තිය මගින් අධ්‍යාපනික සාර්ථකත්වය සඳහා වන බලපෑම

අධ්‍යයන කටයුතු කරන අතරතුර රැකියාවන්හි නියුක්ත වීම තුළින් අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා යම් බලපෑමක් සිදු වේ. රැකියාවන්හි නිරත වීම තුළින් දිනපතා දේශන සඳහා සහභාගිවීමට නොහැකි වන අතරම එමගින් අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා බලපෑමක් ඇති වේ. එමෙන්ම අධ්‍යාපනික කටයුතු සඳහා වැය කරන කාලයද ඉතා සීමා සහිත වේ. එනිසා විද්‍යාර්ථයින්ගේ ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය සඳහා බලපෑමක් ඇති වේ.

වර්තමානය වනවිට බොහෝ විද්‍යාර්ථයින් තම අධ්‍යයන කටයුතු කරන අතරතුර විවිධ වූ රැකියාවන්හි නිරත වන බව විවිධ වූ පර්යේෂණයන්ගෙන් හෙළි වී ඇත. ඒ අනුව ඔවුන් ඉතා සීමිත කාලයක් තම අධ්‍යයන කටයුතුවල නිරත වන බවත් වැඩි කාල පරිච්ජේදයක් රැකියාවන්හි නිරත වීම සඳහා යොදා ගන්නා අතර සමහර විද්‍යාර්ථයින් මුළු කාලයම රැකියාවන්හි නිරත වේ(Smart, Kelley,Conant,1999). මෙම අධ්‍යයනයේදී ඔවුන් අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා කාලය ගත කිරීමත් අධ්‍යයන සාර්ථකත්වයට එයින් ඇතිවන බලපෑමත් අධ්‍යයනය කරනු ලබයි.

බොහෝ පර්යේෂණවලින් හෙළි වී ඇත්තේ සේවා නියුක්ත වීම මගින් විද්‍යාර්ථයින්ගේ අධ්‍යයන කුසලතාව කෙරෙහි සෘණාත්මක ලෙස බලපාන බවයි. ඒ සදහා බලපාන ප්‍රධාන සාධකය වන්නේ සේවා නියුක්ත වන කාලසීමාවයි. එනම් සේවයේ නියුක්ත වන කාලසීමාව වැඩි වනවිට විද්‍යාර්ථයින්ගේ අධ්‍යයන කුසලතාව කෙරෙහි ඇති කරන බලපෑමද ඉහළ යයි. එමෙන්ම සේවයේ නියුක්ත වන කාලසීමාව අඩු වනවිට විද්‍යාර්ථයින් විශිෂ්ට සාමාර්ථ(”A”) ලබා ගැනීමේ භව්‍යතාවයද ඉහළ යයි(Watanabe & Jasinski, 2005) Furr සහ Elling ට (2000) අනුව සිසුන්ගෙන් 29% සතියකට පැය 30-39 අතර ප්‍රමාණයක් වැඩ කරන අතර 39 පූර්ණ කාලීන රැකියාවන්හි නිරත වන බවත් මේ නිසා ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනික වෘද්ධිය කෙරෙහි අහිතකර සහ ප්‍රබල අයුරින් බලපානු ලබයි. පහළ පන්තිවල

සිසුන්ට සාපේක්ෂව ඉහළ පන්තිවල සිසුන් වැඩි කාලසීමාවක් සේවයේ නියුක්ත වන බවත් ඒ අනුව ඉහළ පන්තිවල සිසුන්ගේ අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය කෙරෙහි ප්‍රබල ලෙස බලපාන බවත් පෙන්වා දෙයි((Hongyu Wang, 2010) Furr & Elling, 2000). පූර්ණකාලීන ලෙස සේවයේ නියුක්ත වීම තුළින් ප්‍රබල ලෙස අධ්‍යයන සාර්ථකත්වය කෙරෙහි බලපාන බවත් ඔවුන් පැය 40ක් හෝ ඊට වැඩි කාලසීමාවක් සේවයේ නියුක්ත වන අතර එමගින් ඔවුන්ගේ ශ්‍රේණි ලකුණු සාමාන්‍යය(GPA) සඳහා සෘණාත්මක අයුරින් බලපාන බවත් එය උපාධිය සාර්ථකව නිම කිරීම සඳහාද ප්‍රබල බලපෑමක් එල්ල කරනු ලැබේ(Astin,1993).

සාරාංශය

මෙම තොරතුරු අනුව නිගමනය කළ හැක්කේ අධ්‍යාපන සාර්ථකත්වය සඳහා විද්‍යාර්ථයින් සේවා නියුක්ත වීම බලපාන බවයි . විද්‍යාර්ථයින් රැකියා කිරීම සදහා පවුලේ අදායම් තත්ත්වය ප්‍රධාන වශයෙන් බලපාන බවත් රැකියා කිරීම සඳහා උපාධිධාරී රැකියා වියුක්තිය බලපාන බවත් අනාවරණය විය,

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

ආරියරත්න කේ.ඒ.වී. (1986). අධ්‍යාපනික සාධනයෙහිලා සිසුන්ගේ සමාජ ආර්ථික තත්ත්වයන් බලපාන ආකාරය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්. *අප්‍රකාශිත මුද්‍රණය.* කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය.

රත්නාවතී, ඩබ්. ඩී. (2003). කුටුම්භ ආදායම දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන වර්ධනය කෙරෙහි ඇතිකරන බලපෑම. *අප්‍රකාශිත මුද්‍රණය.* කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව(2011). *වාර්ෂික වාර්තාව.* කොළඹ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව(2015). *වාර්ෂික වාර්තාව.* කොළඹ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව

ශ්‍රී ලංකා ජාතික අධ්‍යාපන සංගමය, 2007

Wang,H., Kong,M., Shan,W, & Sou Kuan Vong. (2010). The effects of doing part-time jobs on college student academic performance and social life in a Chinese society. *Journal Of Education And Wok.*

Watanabe, L. E. (2006). The Effects of College Student Employment on Academic Achievement. *The University Of Central FLORIDA Undergraduate Research Journal*